

[Justitsministeren]

tror stadig væk, at det vil være en undtagelse.

Jeg kan derfor fortsat ikke – som hr. Waldorff – se nogen nærmere sammenhæng mellem politiets behandling af sagerne og befolkningens kamp for forbedrede sociale kår.

Waldorff (VS):

Det viser sig altid at være et fortolknings-spørgsmål, hvorvidt der foreligger en overtrædelse af straffelovgivningen eller ej. I 1968, da det vesttyske politi skød en student ved navn Benno Ohnesorg, forelå der ikke nogen overtrædelse af nogen politivedtægter. Det blev startskuddet til en massiv voldsbølge i Vesttyskland, og der er ingen tvivl om, at den vesttyske statsmagt var optrappings-faktoren i den vesttyske udvikling.

Når der tales her om overtrædelse af straffelovgivningen, så vil jeg da godt have en forklaring på, på hvilken måde straffelovgivningen er overtrådt i forbindelse med blokaden og demonstrationen ved Scaniadam. Der er tale om, at man til sidst forhindrede folk, to mennesker, i at stå fredeligt og tale med hinanden uden for Scaniadam, efter at man først havde splittet en demonstration og i øvrigt jaget folk ud fra fabrikken, hvad der måske godt kunne findes lovmæssigt grundlag for. Det er fuldstændig klart, at politiet i disse sammenhænge lader sig bruge i et spil, hvor det har arbejdsgivernes og meget brede dele af offentlighedens opbakning. Derfor behøver det ikke være så nøjeregnende med metoderne, og det kan man konstatere i en række tilfælde.

Den ene forudsætning er altså til stede, naturligvis er der sket en optrapning. Naturligvis var der sket en optrapning i forbindelse med B.T.-konflikten, hvor der ikke blev grebet ind over for, at politiet slagtede den blokade derinde. Det har vi tidligere haft en diskussion om.

Med hensyn til perspektivet svarer ministeren stadig væk ikke. Jeg kan forstå, at ministeren finder den magtanvendelse, som i øjeblikket sættes ind, i orden. Er ministeren fuldstændig blind for, hvilke konsekvenser det vil have, hvis det faktisk er sådan, at huslejeboykotter fortsætter, at blokader fortsætter? Hvad vil ministeren mene må være konsekvensen af det? Vil ministeren fastholde, at i alle disse situationer er det nødvendigt at

foretage en optrapning? Låd os bare sige: om nødvendigt, skal der da foretages en optrapning? Og er ministeren tryk ved de konsekvenser i forhold til demokratiske rettigheder, som vil følge af det?

Justitsministeren (Erling Jensen):

Må jeg understrege, at politiet ikke tager politisk standpunkt i disse sager, at der ikke sker nogen optrapning, og at man kun griber ind, når der konstateres en overtrædelse af straffeloven.

Jeg må gøre hr. Waldorff opmærksom på, at der i alle disse sager findes rapporter om forholdene, og jeg vil erindre om, at der er adgang til at henvende sig til politimesteren i den givne situation og adgang til at få sagen behandlet ved de enkelte lokale nævn.

Må jeg til sidst nøjes med at sige til hr. Waldorff, at det er ikke mig, der søger at tegne en optrapning af konfrontationer i dette samfund. Det synes at være spørgeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

10) Til *justitsministeren* af:

Waldorff (VS):

»Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med almindelige rettigheder såsom forsamlings- og ytringsfrihed, at en borgmester forbyder en plancheudstilling, efter at politiet har givet tilladelse til den, med den begrundelse, at han formoder, at han vil være uenig i det, som vil blive fremstillet på plancherne?«

(Spm. nr. 130).

Skriftlig begrundelse.

I forbindelse med den blokade, som Dansk Socialrådgiverforening har iværksat mod Hvidovre social- og sundhedsforvaltning, har støttekomiteen for klubben af socialrådgivere i Hvidovre søgt om tilladelse til en plancheudstilling samt uddeling af løbesedler uden for socialforvaltningen i Hvidovre.

Borgmester Svend Aagesen har afvist ansøgningen med følgende ord:

»Som følge af, at der i forbindelse med blokaden hidtil fra forskellige grupper side til borgerne er uddelt orientering i form af løbesedler og lignende med et indhold, som